

EXISTUJE, NEEXISTUJE...

2

Čo sa môžeme o Bohu dozvedieť

2.1

Prečo niektorí ľudia nechcú o Bohu nič vedieť?

Určite ti už niekto niekedy povedal:

BOH neexistuje! Boh je len výmysel.

Niektorí ľudia majú podivuhodný záujem tvrdiť, že Boh neexistuje. Prečo proti nemu tak agresívne vystupujú a chcú, aby zo sveta zmizlo všetko, čo ho pripomína? Mohlo by im to byť predsa úplne jedno. Možno Boha nechcú preto, lebo by svoj život museli od základu zmeniť. Ak Boh existuje, ak je Boh absolút-

→ 357

Je ateizmus vždy hriechom proti prvému prikázaniu?

ne dobro a nič iné než dobro nechce, potom je predsa rovnako absolútne nemožné klamať, byť neverným, brať drogy, podvárať iných a sám seba považovať za pupok sveta.

Mnohí ľudia sú ateistami jednoducho preto, lebo to považujú za „coolovejšie“. Páči sa im, že sú sami akýmisi „bohmi“ a sami určujú, čo je dobré a čo zlé. Kto túži, aby jeho EGO bolo stredobodom pozornosti, ten je egoistom.

Každý už niekedy zažil, akí sú egoisti nesympatickí ľudia. Egoisti sú logicky aj ateistami – je predsa jasné, že do ich svetónázoru sa nehodí nijaká bytosť, ktorá je väčšia, krajšia, múdrejšia, svätejšia a hodnejšia úcty ako oni sami.

→ 5

Prečo teda ľudia popierajú Boha, keď ho môžu poznať rozumom?

 ...aby
hľadali
Boha, ak by ho
dajako nahmatali
a našli, hoci od
nikoho z nás nie je
daleko. Lebo
v ňom žijeme,
hýbeme sa a sme...

Sk 17, 27b – 28a

 → 41
Nie je Boh
Stvoriteľ z hľadiska
prirodných vied
nadbytočný?

 → 42
Môže byť človek
zástancom
evolučnej teórie,
a predsa veriť
v Stvoriteľa?

2.2

A čo ak Boha neviem nájsť?

Existujú však aj ľudia, ktorí egoistami nie sú, no napriek tomu v Boha neveria. Často hovoria: Neviem Boha nájsť, nikde ho nevidím. Takým pomôže, keď sa aspoň raz poriadne zamyslia. Je to všetko úplne logické. Musíme však zapnúť sivé mozgové bunky – a to na 100 % (nasledujúca strana je teda len pre ľudí, ktorí naozaj dokážu rozmýšľať):

1. Všetko, čo existuje, má nejakú príčinu, nejaký dôvod bytia. Existujem, lebo ma počali moji rodičia. Skalnaté útesy na chorvátskom pobreží existujú, pretože zemská kôra sa milióny rokov hýbala a skaly vystúpili nad vodnú hladinu. Ak niečo existuje, potom musí existovať aj čosi iné, čo to „niečo“ vytvorilo.
2. Aj vesmír (= všetky veci a tvory v čase a priestore) existuje.
3. Preto musí nevyhnutne existovať aj niečo, čo je príčinou/dôvodom existencie vesmíru. Bolo by predsa totálne nelogické, keby myš, more a hviezdy mali dôvod svojej existencie, ale vesmír nie. Ani vesmír ako celok nemôže existovať „bez dôvodu“.

4. Dôvod existencie vesmíru ako celku však musí byť väčší a najmä celkom iný ako všetko, čo vo vesmíre nájdeme. To, čo vytvorilo „priestor a čas“, nemôže byť samo súčasťou „priestoru a času“.
5. Toto „niečo“, väčšie ako všetko na svete, čo však nevyhnutne musí existovať, lebo inak by bola existencia vesmíru neodôvodnená, nazývame **BOHOM**.

2.3

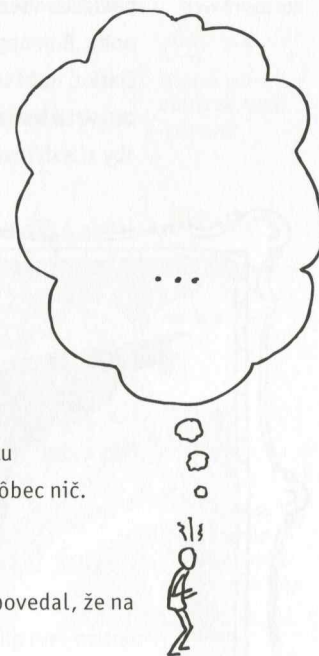
Zázrak malého piesočného zrnka

MALÝ TEST: Skús si niekedy predstaviť „nič“ – úplné ničotné nič, nie nejakú temnotu alebo veľkú prázdnotu. Nič také. Naozaj vôbec, vôbec nič. Nič, nič, nič! Ani myslenie! Jednoducho nič.

Stavím sa, že to nedokážeš! Filozof Leibnitz raz povedal, že na svete existuje len jedna veľká otázka:

Prečo vôbec niečo existuje a nie je len ničotné nič?

- V skutočnosti je to, čo si vlastne vôbec nevieme predstaviť – to nič – úplne samozrejmé. Bolo by to predsa úplne normálne: Jednoducho nič neexistuje. A basta!
- Ale niečo predsa len existuje. To vieme so stopercentnou istotou. A keby existovalo čo i len jediné malé zrno piesku a nič iné – už to by bol neuveriteľný zázrak. Malilinké zrno piesku by bolo viac než „ničotné nič“.
- Musí existovať niekto, kto všetkému, čo existuje, povedal jedno veľké „áno“. Niekto, kto chcel, aby „niečo“ existovalo, aby nebolo len „ničotné nič“.
- My kresťania nazývame toho „niekoho“, kto stvoril vesmír z ničoho, Bohom.
- A tvrdíme, že Boh je **STVORITEĽOM** sveta.

 → 43
Je svet dielom
náhody?

 → 2
Prečo nás Boh
stvoril?

Stvoriteľa si však nesmieme predstavovať ako niekoho, kto na počiatku všetkých vecí raz luskol prstami a potom si vyložil nohy. Boh nepovedal svetu svoje veľké „áno“ len na samom začiatku. Robí to v každej milisekunde. A neprestáva. Až do konca sveta bude hovoriť svoje veľké áno: „Áno, svet, JA chcem, aby si existoval.“

„Nie sme náhodné a nezmyselné produkty evolúcie. Každý z nás je plodom Božej myšlienky. Každého si Boh prial, každého si zamiloval, každého potrebuje.“

BENEDIKT XVI.

2.4

Na čo malé sivé mozgové bunky nestačia

Ako sa vôbec môžeme o Bohu niečo dozvedieť?

Na to, aby sme vedeli, že Boh existuje, nám stačia malé sivé mozgové bunky. Na to, že Boh musí existovať, stačí logické

myslenie. Predstava sveta, v ktorom má všetko svoj dôvod, len svet samotný nie, pripadá každému rozumnému človeku ako nezmysel.

Predsa by sme však radi vedeli viac o tej tajomnej bytosti, bez ktorej by **VŠETKO** bolo **NIČÍM**.

Kto je teda Boh? Aký je jeho vzťah k tomu, čo stvoril? A aký je ako osoba? Je azda chladný a krutý? Je bez citu, podobný stroju? Alebo je vari plný lásky?

Na tieto otázky nemajú ľudia vlastnú odpoveď. Ani tí najväčší filozofi a myslitelia. Ani Aristoteles, ani Platón, ani Kant, ani Hegel. A kto sa tvári, akoby vedel, čo je Boh zač, ten je buď mimo, alebo klame.

Ale ako je to možné? Vari nemáme my ľudia *nijakú šancu* zistiť, či je pôvodca sveta dobrý alebo zlý? Či je stvoriteľ sveta plný lásky a môžeme mu dôverovať? Alebo či nás na svet uvrhol nejaký strašný tyran, ktorý sa s nami zahráva a dnes alebo zajtra nás zničí?

Jedna možnosť predsa len existuje – že sa nám sám Boh rozhodne niečo o sebe povedať. Voláme to **ZJAVENIE**. Ale ako by to mohol urobiť? Napríklad aj takto:

- ☛ Na horizonte by mohol vyčariť ohromný bľáciaci nápis: „Existujem. A mimochodom, som celkom milý. Boh.“
- ☛ Zvukom hromu by mohol svetom nechať znieť Božie správy: „Dnes som sa rozhodol, že... Ďalšie informácie pošlem v stredu. Boh.“

Porozmýšľaj trochu o slove **ZJAVENIE**! Je to niečo podobné, ako keď sa zaľúbiš. O chlapcovi alebo dievčati svojich snov nevieš nič, až kým nepreskočí iskra a jeden z vás tomu druhému nepovie: „Už som ti povedal, že som do teba celý paf!“ Možno si toho druhého pozoroval a skúmal – možno si dokonca čítal kni-

Môžeme poznať existenciu Boha rozumom?

Prečo sa Boh musel zjaviť, aby sme vedeli, aký je?

„Bohu sa v jeho добрote a múdrosti páčilo zjaviť samého seba a dať poznať tajomstvo svojej vôle (porov. Ef 1, 9), že ľudia majú skrze Krista, Slovo, ktoré sa stalo telom, v Duchu Svätom prístup k Otcovi a stávajú sa účastníkmi na Božej prirodzenosti (porov. Ef 2, 18; 2 Pt 1, 4).“

Druhý vatikánsky koncil, *Dei verbum*

 Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet.

Hebr 1, 1 – 2

 → 20
Ako môžeme odpovedať Bohu, keď k nám hovorí?

 → 21
Čo je to viera?

 → 22
Veriť – ale ako?

hy o mužoch a ženách a o podstate lásky – ale aj tak nie si o nič múdrejší! Rozhodujúci je moment, keď sa ti ten druhý **VYJAVÍ**. Musí otvoriť svoje srdce a povedať ti tú neuveriteľnú správu: „Celý čas som netúžil po ničom inom ako po tvojej láske!“

Pravda je taká, že Boh sa ľudstvu zjavil (teda ukázal) rozličnými spôsobmi – niekedy v obrovskej veľkosti (v prírodných úkazoch, v osudoch celých národov), inokedy potichu (tým, že sa dotkol ľudského srdca). Zázrakom je, že Boh chce naozaj hovoriť s tebou aj so mnou tak, akoby sme boli jedinými ľuďmi na svete – a tými najdôležitejšími.

Keď toto pochopíme a rozhodneme sa počúvať Boží hlas, voláme to viera.

Boh sa mi ukazuje. Ja počúvam Boží hlas – a odpovedám naň:

„Ty si môj Boh a Pán. Ďakujem ti, že ma vidíš a že hovoríš v mojom vnútri. **VERÍM** ti. Spreádzaj ma a veď ma. Žehnaj môj život a život všetkých ľudí.“

Keď sa niekomu zjavuje Boh a on ho rozpozná, keď mu uverí a v srdci s ním nadviaže kontakt, hovoríme tomu **MODLITBA**.

2.5

Boh, ktorý sa zjavuje, a kniha ako žiadna iná

Boh sa musí ukázať (= zjaviť), aby sme sa o ňom dozvedeli viac. A ON to aj robí. Večný a všemohúci Boh, ktorý je pre nás ľudí neobsiahnuteľný, skutočne vystúpil (a vystupuje) zo svojho mlčania. ON sa nám ukazuje. Odhaľuje dokonca svoje najvnútornejšie myšlienky. Dovoľuje nám nazrieť mu do srdca – ak v prípade Boha vôbec možno hovoriť o „srdci“. Deje sa to v tvojom živote, ale aj v živote všetkých ľudí, ktorí v modlitbe počúvajú Boží hlas a vo svojom živote hľadali a stále hľadajú jeho stopy. A nezačíname pritom od nuly.

BIBLIA je kniha, v ktorej sa môžeme dočítať, ako sa Boh najskôr ukázal v dejinách izraelského národa, ako sa nám ľuďom kúsok po kúsku zjavoval, až kým v Ježišovi nevyjadril to najhlbšie zo seba – aká veľká je jeho Božia láska.

Ľudia mali dlho len nejasné predstavy o Bohu alebo bohoch. Celé národy považovali Boha za bytosť, ktorej musia prinášať dokonca aj ľudské obety, len aby ho nerozhnevali. Až v dejinách izraelského národa sa ukázalo, že Boh nie je nijaká mnohohlavá obluda, pred ktorou treba mať neustále strach. Skutočnosť, že existuje len jeden Boh a že je dobrý a verný, zistili aj mnohí jednotlivci: matky, otcovia, deti, proroci a prorokyne, králi a svätci. Abrahámovi sa zjavil Boh pod hviezdou oblohou, Mojžišovi v horiacom kre. Ich príbehy poznáš.

Všetky tieto skúsenosti s Bohom boli spísané – do jednej neuveriteľne pestrej a bohatej knihy. Emeritný pápež Benedikt XVI. raz prirovnal Bibliu k záhrade. K prenádhernej slnkom prežiarenej záhrade, v ktorej rastú najhlbšie pravdy o Bohu ako krásne kvety. Keď čítame Bibliu a sme pritom spojený s Bohom, „akoby sme sa zároveň prechádzali po záhrade Ducha Svätého. Rozprávame sa s ním a on sa rozpráva s nami,“ vysvetľoval emeritný pápež.

 → 8
Ako sa Boh zjavuje v Starom zákone?

 → 9
Čo zjavil Boh o sebe, keď k nám poslal svojho Syna?

 → Gn 19; Ex 3

 → 16
Ako máme správne čítať Bibliu?

